

el sentit que la designació d'una manera o d'una altra no tindria importància si no fos pel fet que la designació en masculí és fruit de la supremacia històrica dels homes. En aquest sentit, doncs, la correcta adequació de la llengua és un indicador més de l'evolució de la societat.

Bibliografia

BOEL, Elsa (1986). «La langue dechiree. Masculin, Feminine and Sex Roles». *Moderne Sprak*, 80, 4, 303-311.

DUARTE, Carles. (1986). «La discriminació per raó de sexe en el llenguatge administratiu» (I), (II) i (III). *Llengua i Administració*, núm. 21, 22 i 23. Generalitat de Catalunya.

GALINSKI, Christian; SCHMITZ, Klaus-Dirk, ed. (1996). *TKE'96. Terminology and knowledge. Engineering Proceedings of the Fourth International Congress, 26-28 August: Vienna*

GARCIA MESEGUER, Álvaro (1984). *Lenguaje y discriminación sexual*. 3a. ed. Editorial Montesinos (1a. ed. Cuadernos para el Diálogo, Colección Divulgación Universitaria, 1977).

GARCÍA MESEGUER, Álvaro (1994). *¿Es sexista la lengua española?*. Barcelona: Paidós.

Igualdad de sexos en el lenguaje. Consejo de Europa. Comisión de Terminología en el

Comité para la Igualdad entre Mujeres y Hombres, 1986.

LOZANO DOMINGO, Irene (1995). *Lenguaje femenino, lenguaje masculino*. Madrid: Minerva Ediciones.

MOLL, Aina (1985). «Informe de la Direcció General de Política Lingüística sobre l'expressió dels càrrecs de la Generalitat». *Llengua i Administració*, núm. 19. Generalitat de Catalunya

MOLL, Aina (1988). *Llengua i dona*. Ponència al I Congrés de la Dona a Catalunya (febrer de 1988). Generalitat de Catalunya.

Recomendaciones para el uso no sexista de la lengua. Madrid: Ministerio de Educación y Ciencia, 1988. (Serie Coeducación)

ROMAINE, Suzanne (1996). *El lenguaje en la sociedad. Una introducción a la sociolingüística*. Barcelona: Ariel Lingüística.

TANNEN, Deborah (1990). *Tú no me entiendes*. Buenos Aires; Madrid: Javier Vergara Editor.

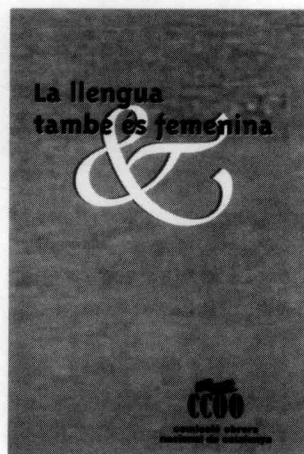
VILADOT, M. Àngels (1999). *Les dones en la política. Obrir camí i resistències al canvi*. Barcelona: Columna. (Col·lecció Assaig)

'La llengua també és femenina'

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya acaba d'editar un opuscle amb el suggerent títol *La llengua també és femenina* en què fa propostes per evitar l'ús del llenguatge sexista. L'avantatge d'aquest fullet és que es publica després que moltes institucions hagin fet les seves propostes i, per tant, pot fer més èmfasi en casos pràctics en què s'observa més confusió. Els recursos es divideixen, doncs, en recursos de visibilitat i recursos d'evitació, que s'usaran a criteri de qui parla o de qui escriu, en funció de les circumstàncies. Entre els recursos de visibilitat hi ha l'ús del femení sempre que sabem que es tracta d'una dona, l'ús del parèntesi (h/d), dels exemples femenins i de la barra inclinada.

En aquest apartat també s'explica com coordinar masculí i femení sense omplir massa el text de parrelles. Els recursos d'evitació, d'altra banda, el que fan és esquivar la concreció del sexe de la persona o de les persones a les quals ens referim, però sempre evitant el masculí genèric

Aquest opuscle, i molts altres, editats anteriorment, recullen el testimoni de les *Recomanacions per a un ús no sexista del llenguatge*, publicades pel Centre Unesco de Catalunya l'any 1992. Aquest mateix any, la Comissió Interdepartamental de Promoció de la Dona de la Generalitat de Catalunya, amb la col·laboració de la Direcció General de Coordinació i Seguitament Sectorial i la Direcció

General de Política Lingüística, va editar l'opuscle *Indicacions per evitar la discriminació per raó de sexe en el llenguatge administratiu*.